SVOBODA — СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. C. No. 45. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MARCH 9, 1993. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 9-го БЕРЕЗНЯ 1993. Ч. 45. РІК C.

„Тоді в сім'ї Твоїй, великій, новій, Тебе народ Твій вольний — пом'яне!"

У Львові відкрито цифрову телефонічну станцію

Львів. — 17-го лютого ц.р. у Львові була урочисто відкрита перша міжміська цифрова автоматична телефонічна станція. Станцію, що належить спільному підприємству „УТЕЛ" (Українські телекомунікації), відкрив міністер зв'язку України Олег Проживальський. Він тут же за кілька секунд міг зателефонувати і мати міжнародну розмову.

Ще чотири місяці тому з України можна було зателефонувати до Торонто чи Ню Йорку лише вдаючись до послуг московських телефоністок, а саму розмову потрібно було замовляти щонайменше за добу наперед. Від 17-го листопада проблема зв'язку України з усім світом стала менш складною. Саме тоді в Києві було відкрито першу міжнародну телефонічну станцію, що відповідає найсучаснішим вимогам і міжнародним стандартам і легко включається до світової телекомунікаційної мережі. В церемонії відкриття київської станції брав участь Президент України Леонід Кравчук, що свідчить про важливе значення, яке мають для України обидві станції. Слід нагадати, що Україна, населення якої становить 52 міл. осіб, має всього лиш 7 міл. абонентських телефонічних ліній. Тобто, один телефонний номер припадає на понад сім осіб, тоді як в розвинутих країнах Заходу один номер припадає не менш ніж на двох жителів.

Продовж наступних 10—15 років в Україні плянується збільшити ємність телефонічних мереж ще на 6 міл. номерів, модернізувати існуючі місцеві телекомунікації встановивши найближчим часом станції, подібні до Львівської та Київської в усіх областях України. Саме такі пляни має спільне підприємство УТЕЛ. Воно засноване виробничими об'єднаннями України, американською компанією Ей-Ті-Ті, німецькою компанією ДВРТ та голляндською компанією РТТ Телеком. На початку своєї діяльности УТЕЛ вбачає своїм найголовнішим завданням забезпечення більшості телефонічних абонентів України прямим автоматичним міжнародним зв'язком високої якости.

Львівська станція використовує комутаційне обладнання типу 5ESS, виготовлене фірмою Ей-Ті-Ті і Ен-Ес-І. Це найновіша генерація цифрового телекомунікаційного обладнання, яку можна використовувати для обміну інформацією (включно з голосом), даними та графічними зображеннями. Це найбільш досконале телекомунікаційне обладнання, що пропонується сьогодні на всесвітньому ринку. Понад 50 міл. абонентських ліній 5ESS уже працюють у понад 30 країнах світу, серед них — ЗСА, Голляндія, Еспанія, Росія, Польщал, Казахстан, Італія, Вірменія, Великобританія. 5ESS може виконувати функції місцевої, міжміської та міжнародної телефонічної станції. Комунікаційна система 5ESS у Львові була встановлена українськими фахівцями під наглядом фірми Ей-Ті-Ті та Ен-Ес-І. Станція пройшла різноманітні випробування з метою забезпечення надійности праці в мережі України. Після цих випробувань станція отримала сертифікат Міністерства Зв'язку України та Правління сертифікації Росії. Ще до сертифікації, з дозволу Міністерства Зв'язку України, львівську станцію було включено і вона бездоганно працювала 10 діб у серпні 1992 року. Метою цього включення було надання послуг телекомунікації численним гостям, що приїхали до міста з-за кордону на святкування першої річниці незалежности України та церемонії перепоховання Патріярха Йосифа Сліпого.

Сьогодні, жителі Львова мають можливість телефонувати до багатьох країн світу. Зв'язок з цими країнами здійснюється через наземну станцію, що розташована у Золочеві. Через радіозв'язок тимчасову наземну станцію у Києві, а також через кабельну мережу України, ця станція включена до київської міжнародної телефонічної станції.

СП УТЕЛ вже підписало угоду про закупку шести комунікаційних систем 5ESS для України, які будуть поставлені з спільного підприємства „Чезара" у Чернігові. Засновники цього підприємства, фірма Ей-Ті-Ті і Ен-Ес-І та чернігівський завод радіоапаратури, працюють спільно над виготовленням в Україні системи 5ESS. Наступними після львівської станції будуть станції у Чернівцях, Ужгороді, Полтаві, Луганському та Кіровограді.

Пам'ятник Тарасові Шевченкові у селі Лисянка Черкаської обл.

Зоя Когут

Шевченкові

Ти жив, як вмів. Ти не вкладався в рамки
Ні завтра, ні сьогодні, ні колись.
Твої і дні, і ночі, і світанки,
Тобою — до нестями прожились.

І вже ніхто їх так не переміє!
І вже ніхто їх так не проживе!
Замовкла пісня, пісня Гамалії,
Мовчить і Візантія, не реве...

Усе мовчить!.. Ні! Ще Вкраїна родить
Сміливців не заляканих ніким!
Ще не замовкло в нашому народі
Твоє послан'є „Мертвим і живим,

і ненародженим"... Ще за сумлінням стежать
Твої, до нас промовлені, слова!
Тепер, поете, вже від нас залежить,
Які по нас збиратимуть жнива.

Ти нам дав
Скарб найбагатший: невмируще слово!
Й коли воно ділами спалахне,
Тоді в сім'ї Твоїй, великій, новій,
Тебе народ Твій вольний — пом'яне!

ВІДБУЛИСЯ КОНФЕРЕНЦІЇ КОМУНІСТІВ УКРАЇНИ І БІЛОРУСІ

Москва. — Комуністи України і Білорусі провели у суботу, 6-го березня, окремі, в різних містах, конференції, але рішення прийняли одне і те ж: зробити все можливе для легалізації і повернення на політичну арену комуністичних партій їх республік.

Комуністичні партії були заборонені в Україні і Білорусі, як і в Росії та інших республіках колишнього Совєтського Союзу після його розпаду. Тим часом, як і в Росії, українські і білоруські комуністи не лише вільно почуваються, але й беруть участь в республіканських парляментах. Більше того, у Білорусі комуністи дістали у лютому ц.р. офіційне визнання уряду: заборона діяльности Комуністичної партії в республіці скасована.

На конференції українських комуністів, що відбулася у Донецькому, були присутні вісім депутатів Верховної Ради України. Конференція вирішила добитися офіційного скасування заборони української Комуністичної партії.

Виступаючи в неділю, 7-го березня, на телевізії Співдружности Незалежних Держав, президент України Леонід Кравчук заявив, що якщо комуністи мають намір діяти в інтересах республіки, він готовий вітати таку ініціятиву. Але, підкреслив Л. Кравчук, комуністи не дістануть підтримки керівництва України, якщо будуть намагатися відновити Совєтський Союз і його політичні структури.

Сенат схвалив збільшення бюджетного дефіциту

Вашінгтон. — В четвер, 4-го березня, демократична більшість в Сенаті відкинула запропоновану республіканцями поправку до резолюції про продовження терміну виплати допомоги безробітним, таким чином відкривши шлях до дальшого збільшення бюджетного дефіциту. „За довгі роки мого перебування у Конгресі я не пам'ятаю, щоб так охоче голосували за збільшення федерального бюджету", — сказав, коментуючи цю подію, сенатор - республіканець з Тексасу Філ Ґремм.

В минулому році Конгрес три рази приймав резолюції про продовження виплати допомоги безробітним, однак щоразу законодавці знаходили при цьому можливість не збільшувати дефіцит бюджету. Гроші для безробітних бралися з фондів виділених для інших програм. Цього тижня республіканці запропонували проєкт резолюції, згідно з якою мало бути зменшено фінансування деяких програм, а заощаджені гроші пішли ба на виплату допомоги безробітним. Сенатори-демократи проголосували проти цієї республіканської поправки, у висліді в найближчі два роки дефіцит збільшиться ще на 5.8 біл. дол.

„Результати голосування бентежать", — заявив сенатор-республіканець Джан Чейфі з Ровд Айленду. Всі 57 демократів Сенату голосували за збільшення дефіциту, а всі 43 республіканці — проти. Після голосування сенатор-демократ з Арізони Денніс ДеКонсіні сказав журналістам, що він і ще двоє-троє його однопартійців хотіли підтримувати поправку республіканців, але змушені були відмовитися від цього, бо лідер демократів у Сенаті Джордж Мічел застеріг: „Ті, що проголосують за поправку, виступлять проти економічної програми президента". Сенатор ДеКонсіні вирішив, що ще не настав час голосувати проти президента Клінтона.

Коли на голосування винесено резолюцію демократів про продовження термінів виплати допомоги безробітним, її підтримали 56 демократів і 10 республіканців, 33 республіканці проголосували проти. Резолюція дозволить 1.8 міл. американцям отримувати допомогу у зв'язку з безробіттям.

АМБАСАДА УКРАЇНИ СТАЛА ДІЙСНІСТЮ У ВАШІНҐТОНІ

Вашінґтон. — Історичним днем не тільки для України, але й для Америки став день 24-го лютого 1993 року, коли трибудинковий комплекс у Вашінґтоні п.н. „Форрест-Марбурі Корт" офіційно посвячено та відкрито як амбасаду України у ЗСА.

Присутній на урочистостях сенатор Клейборн Пелл, демократ з Ровд Айленд, сказав, що сьогоднішня подія була неминучою для молодої української держави, яка намагається солідніше забезпечити собі місце серед вільних народів світу. Олег Білорус, амбасадор України у ЗСА, в присутності понад 500 дипломатів, запрошених гостей та членів української громади ЗСА і Канади, перетяв церемоніяльну синьо-жовту стрічку при вході до новонабутої посілости, відкриваючи цим двері України широкому світові.

Сам будинок української амбасади є також історичною будівлею для американського народу, бо тут у господі генерала Юрая Форреста в 1791 році перебував Джордж Вашінгтон і погодився, щоб в цій околиці побудувати майбутню столицю тоді ще молоденької держави — Америки.

Офіційним представником Уряду на святкуваннях був Томас Найлс, заступник секретаря Державного департаменту, який у своєму короткому слові підкреслив участь України в мирових відділах збройних сил Ораганізації Об'єднаних Націй у Боснії, та за підтримку президента Била Клінтона у його плянах про повітряну допомогу мусулманських оселям у східній Боснії. Все ж таки він дозволив собі при цій нагоді нагадати Україні, що коли вона хоче зайняти своє належне місце серед народів світу, то мусить позбутися тих 176 стратегічних ядерних ракет, які знаходяться й досі на території України.

О год. 4-ій по полудні Митрополит Української Католицької Церкви в ЗСА Стефан Сулик і Архиєпископ Української Православної Церкви Антоній в асисті інших священиків обох віровизнань освятили цю новонабуту посілість України в ЗСА. Опісля обидва Владики з присутніми вийшли перед головний вхід амбасади і були свідками, як амбасадор О. Білорус під звуки національного гимну підняв на щоглу синьо-жовтий прапор України. Тут же делеґація з України, очолена заступником міністра закордонних справ Юрієм Рилачем, святочно вкопала привезену з України землю — з обителі св. Софії.

Ю. Рилач, у своєму слові подякував українській громаді в ЗСА за постійну допомогу амбасаді, а тоді д-р Степна Ворох, голова Фундації Підтримки Дипломатичних Представництв України, від української громади привітав з набуттям амбасади в ЗСА та обіцяв дальшу допомогу у підтримці незалежности України.

Велику делеґацію союзовців очолювала головний предсідник Уляна Дячук.

Головна будівля української амбасади у Вашінґтоні (Світлив Ярослав Кулинич)

Владики С. Сулик (зліва) і Антоній посвячують будівлю

Амбасадор О. Білорус підносить український прапор на щоглу біля амбасади

У СВІТІ

АМБАСАДОР ТУРЕЧЧИНИ в Україні Аджар Гермен відвідав Крим і під час зустрічі з головою Верховної Ради цієї автономної республіки Ніколаєм Багровим заявив, що Туреччина має поважні наміри сприяти Кримові у поверненні на батьківщину кримських татар, а також допомогти туркам-месхетинцям в Криму стати на ноги.

ПІСЛЯ 18-РІЧНОЇ ПЕРЕРВИ уряд Японії вирішив відновити кредити для Ірану. Про це японці ведуть мову ще від 1991 року, однак не відважувалися реалізувати своїх плянів у зв'язку з гострою критикою войовничої політики Теграну з боку західніх країн. Оскільки в останній час стосунки між Іраном і ЗСА дещо поліпшилися, Японія, для якої Іран є найголовнішим поставником нафти, відразу скористалася з цього. Перший кредит на суму 40 біл. єн (308 міл. дол.) буде надано для проєкту будівництва гідроелектростанції в південній частині Ірану.

КУБА З КОЖНИМ ДНЕМ відчуває все гострішу енергетичну кризу у зв'язку з припиненням торговельних зв'язків з так званим „світовим соціялістичним табором", котрий, як відомо, перестав існувати. Шукаючи виходу, кубинські власті вибрали варіянт вилучення електрики в середньому на три години денно. Так-сяк пристосувавшись до цього, кубинці тепер мусять звикати до нового зменшення: в багатьох частинах країни вилучення електрики вже доходить до восьми годин на день.

Влаштовують майстерню писанок у Менор коледжі

Дженкінтавн, Па. — Християна Хомин-Іжак, куратор Студійного Осередку Української Культури Менор Джуніор коледжу, буде вчити всіх зацікавлених як писати писанки.

Кляси для початківців будуть в суботу 13-го березня від год. 1—4-ої по полудні. Кляси для заавансованих, в суботу 20-го березня від 1—4-ої год. по полудні. Оплата 15 дол. Кошт матеріялів 5 дол. За інформаціями і в справі реєстрації слід телефонувати на число бюра постійної освіти Менор Джуніор коледжу (215) 884-2218.

СТВОРЕНО ЛІҐУ ТВОРЧИХ СПІЛОК

Львів (УНІАР). — Тут в суботу, 27-го лютого, створено Ліґу Творчих Спілок і розпочато підготову до конгресу творчих працівників. Востаннє такий конгрес працівників культури у Львові відбувся ще 1936 року. Тоді він мав антифашистський характер, сьогодні його мета — сприяти державотворенню.

Зустрілися українські і кубанські козаки

Київ (УНІАР). — У вівторок, 2-го березня, в Будинку Офіцерів відбулася зустріч українських козаків з делеґацією козаків Кубані, яку очолили отамани Володимир Громов та Андрій Горбаль. Гостей зустрів головний український отаман Євген Петренко. На зустріч прибув також гетьман Українського козацтва генерал-майор Володимир Мулява, який повідомив, що очікувана делеґація козаків з Дону не прибула.

Кубанський отаман В. Громов привітав усіх присутніх і повідомив, що вони прибули для вирішення питань щодо козацької співпраці, культурних зв'язків та зміцнення двосторонніх відносин. Як сказав журналістам гетьман В. Мулява, учасники зустрічі розглянули два проєкти угод та спільне комюніке.

В АМЕРИЦІ

У МІСЦЕВОСТІ ВЕЙНСКОТ на Лонг Айленді минулої середи, 3-го березня, помер Карльос Монтоя, гітарист і композитор, який відіграв важливу ролю у перетворенні флямінґо з льокалізованої еспанської народної форми на міжнародний стиль. Він помер від серцевого удару, проживши 89 років. К. Монтоя був першим із гітаристів фляміно, який підніс свій інструмент понад рівень акомпаньяменту для співаків і танцюристів. Він ще в 1940 роках почав давати сольові виступи.

У ВЕЙКО, ТЕКСАС, релігійна секта Дейвида Кореша не здається державним властям, бо, як твердить її провідник, чекає інструкцій від Бога. Тим часом із отриманих відомостей від звільнених спостерігачів цієї дивовижної афери виходить, що секта забезпечена великою кількістю харчів, власною водою та принайменше двома запасовими генераторами. Д. Кореш і його послідовники могтимуть місяцями не здаватися федеральним властям, які облягають їхню посілість вже від неділі, 28-го лютого.

У ЧЕТВЕР, 4-ГО БЕРЕЗНЯ, усунений гаїтський президент о. Жан-Бертранд Арістід, занепокоєний повільними дипломатичними заходами, закликав президента Билла Клінтона встановити крайній термін часу, щоби його повернути до влади в Гаїті. Промовляючи в Капітолю на форумі в справі Гаїті він заявив, що „є можливо в Гаїті привернути демократію і саме тому звертаюся сьогодні до Президента з повищим проханням". На думку о. Арістіда, який до речі має назначену зустріч з Президентом на 16-го березня, такий термін є конечним, бо він не тільки виявить наскільки ЗСА підтримують його поворот до влади, але також буде сигналом для військом підтримуваного теперішнього уряду в Гаїті, що підтримка ЗСА „не є жартом".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінгтоні (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send address changes to:
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і money orders виставляти на: Svoboda

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Пробудник нації

Близький приятель Тараса Шевченка Пантелеймон Куліш назвав його у промові над відкритою домовиною Пробудником нації і Світильником Небесним. І ми — всі українці на землі сущі — щороку у Шевченковому місяці березні величаємо його як Пробудника нації і як Світильника Небесного. У цьому й тайна такого культу Шевченка в українців, якому нема рівного в ніякій країні щодо ніякого національного поета.

Наш культ Шевченка не є культом поета. Всі великі народи мають своїх національних поетів. Італійський Данте, англійський Байрон, німецький Ґете, російський Пушкін, польський Міцкевич — все це були велетні культури, автори чудових поем. Шевченко був також автором чудових віршів, але він займає в історії українського народу особливе місце — не тільки в історії літератури, але й в історії української політичної думки та в історії самого творення свідомої своїх „я" нації.

Залишив Тарас Шевченко свій „Заповіт" — заповіт прийдешнім поколінням українців: „...Поховайте та вставайте, Кайдани порвіте, і вражою злою кров'ю Волю окропіте". Щоб таке проголосити у 1845 році, у часі жорстокого військово-поліційного режиму за царату Романових — треба було когось більшого, як тільки поета. Треба було такого вищого духа, такого велетня духа, який мав відвагу закликати свій народ, щоб порвав кайдани у тюрмі народів. Господь вирішив, що не треба було скроплювати волю ворожою кров'ю. Це було чудо, але того чуда не було б, якби народ український не прокинувся зі сну, яким спали всі поневолені народи „від молдаванина до фіна". Нині, коли злетіли кайдани з рук визволеного українського народу — тим більший обов'язок всіх „мертвих, живих і ненароджених" земляків великого Тараса — поклонитися йому.

Роля Шевченка не закінчилася з його смертю. Його „Кобзар" став своєрідною Біблією народу українського. Сьогодні Шевченко є єдиною постаттю, яка єднає всю українську націю — в Україні та скрізь, де тільки живуть українські люди. Шевченко помер ще перед скасуванням в Російській імперії кріпацтва. Він кликав правителів імперії „Схаменіться, будьте люди, бо лихо вам буде". Чи той заклик не є тепер актуальний — на адресу самого українського суспільства в Україні. Тамошнє партійництво, тамошнє амбіціонерство, тамошня сліпота деяких активних діячів вимагає, щоб ті закохані у себе наші земляки читали „Кобзаря" і спам'яталися: щоб замість сваритися — єдналися, бо тільки з'єднаними силами можна вивести Україну з усіх її труднощів, тільки з'єднаними силами та здисциплінованим фронтом можна збудувати державу.

Культ Шевченка створив цілу науку — шевченкознавство. Щорічне відзначування роковин народження і смерти Великого Кобзаря доказує, що Шевченко і його полум'яний заклик — завжди актуальний. Життя і творчість Шевченка так тісно сплетені з історією і долею українського народу, що годі навіть уявити собі, як виглядали б Україна і її народ без Шевченка.

І тому не може бути порівняння Шевченка з будь-яким великим іншим творцем, бо ніхто з них не відіграв у своєму народі такої ролі, як Шевченко, і ніхто не залишив такої духової спадщини як Шевченко. Письменницька спадщина Шевченка невелика. Тим дивніша сила його пророчого слова. Шевченко був також майстром ліричної поезії, але ми поклоняємося йому не як поетові, а як тому, що створив українську націю.

ЛІДЕР БОСНІЙСЬКИХ сербів Радован Караджіч звернувся з „Відкритим листом до американського народу", в якому застеріг, що З'єднаним Стейтам загрожує хвиля терористичних акцій, якщо вони втрутяться у балканський конфлікт. Караджіч вважає, що вибух у Всесвітньому торговельному центрі в Ню Йорку є прикладом того, як світ реагує на зовнішню політику Вашінґтону. У своєму листі Караджіч критикує практику гуманітарної допомоги ЗСА боснійцям і впевняє, що вона здатна ще більшість розпалити збройний конфлікт у колишній Юґославії і навіть привести до нової світової війни. Але вже наступного дня, після гострого засудження цієї заяви президентом Биллом Клінтоном, Караджіч почав викручуватися, що буцімто англомовний переклад не був зроблений правильно.

Олександер Ємельянов,
народний депутат України

СТЕЖИНОЮ З ХАЩІВ

III

Не було також жодних серйозних дій щодо перенесення центру ваги в господарських відносинах безпосередньо на суб'єкти ринку — підприємців, якими, на задум Л. Кучми, стануть акціонерні підприємства.

А держава за цих умов має забезпечити грамотну податкову й кредитно-фінансову політику. Яка, з одного боку, допомогла б підприємствам у їхній діяльності, а з іншого — гарантувала б поповнення бюджету реальними фінансовими ресурсами. Гадаю, декрети Уряду з цих питань саме це мають на меті. Однак деякі їхні положення потребують уточнення.

І ще одна теза. Читачі, мабуть, уже знають про створення в Україні спілки незалежних підприємців. Вона об'єднує під своєю егідою недержавний сектор економіки і ставить своїм головним завданням підтримку вільних підприємців, їхній захист від різних зазіхань на їхні права і свободи. Спілка розгорнула діяльність щодо створення великої кількости суб'єктів ринку, без чого вихід з економічної кризи неможливий.

Одним із завдань Спілки є сприяння у зовнішньоекономічній діяльності, кредитування і підтримка тих проєктів підприємництва, що спрямовані на забезпечення потреб населення і народного господарства.

Саме тому, очевидно, є сенс новим незалежним авкціонерним господарчим структурам забезпечити співробітництво із Спілкою як щодо організації робіт з приватизації, так і щодо налагодження взаємозв'язків з іншими вільними підприємницькими структурами.

Тепер хочу зупинитися ще на одному важливому питанні. Як і звичайно, нині розгорнулися дебати з приводу, мовляв, соціяльного захисту населення. Я наважуся висловити не дуже популярну думку, що сьогодні не всі обранці народу, мої колеґи, і високі службові особи достатньою мірою усвідомлюють економічну ситуацію, що склалася, і механізм макроекономічних процесів. Очевидно насамперед цим пояснюються популістські і поверхові вимоги і щодо зняття обмежень на заробітну платню, і щодо фіксування цін на багато які види товарів для населення та інші. Під гаслом, що це потрібно для народу, чиниться тиск на Уряд про скасування відповідних декретів. На жаль, не всі розуміють, що така акція не тільки не приведе до поліпшення життя народу, але навпаки, неминуче викличе новий виток гіперінфляції, яка призведе до ще більшого зубожіння населення. І головне, без будь-яких перспектив на якесь поліпшення в майбутньому. Невже не зрозуміло, що будь-які фіксовані ціни спричинять необхідність їх державного дотування, а отже, призведуть до ще більшого знецінення грошей, бо в бюджеті цих коштів немає.

Зняття обмежень на високі рівні заробітні платні також неминуче призведе до зростання собівартости продукції, а отже, і її цін. Тому вважаю, що спроба Уряду стримати інфляційні процеси у нинішніх умовах є єдино можливим шляхом. Будемо відверті, ця акція здійснюється справді за рахунок зниження життєвого рівня народу, але ж за якийсь інший рахунок її здійснити неможливо. Та головне полягає в тому, що на відміну від пропозицій деяких окремих опонентів, у заходах Уряду міститься перспектива виходу з кризи і справді кардинального розв'язання і проблеми поступового поліпшення життя народу. Разом з тим я вважаю, що деякі пільги для малоімущої частини населення, в тому числі безплатний проїзд у міському транспорті пенсіонерів та інвалідів, доцільно все ж зберегти. Адже на це потрібні незначні витрати держави — менша половини відсотка від витратної частини бюджету.

На закінчення хочу сказати, що коли цього року Урядові вдасться здійснити свою тактичну лінію керування доходами населення і грошовою масою, то інфляційного монстра буде приборкано. Тільки після зведення інфляції до мінімуму ми зможемо розраховувати на припинення спаду виробництва і виведення економіки з глибокого кризового стану. В цій надзвичайно складній справі Урядові потрібна допомога і підтримка парляменту, кожного депутата, всього народу України.

І останнє. Багато депутатів і високих чиновників висловлює думку, що більшість наших бід зв'язана, мовляв, з тим, що економікою управляють макроекономісти. Ця „оригінальна" думка запозичена у російського парляменту і деяких російських начальників щодо Єгора Гайдара. І з цього приводу заслуговує всілякої поваги позиція Гайдара, який своїми діями і виступами, не боючись гніву опонентів, завжди підкреслював, що тільки зміна макроекономічних параметрів може бути реальною основою справжньої перебудови економіки в тому числі і на мікрорівні. Він завжди підкреслював, що всі перетворення мають здійснюватися у комплексі з приматом макроекономічних рішень.

На жаль, висококваліфікований економіст, теоретик макроекономіки В. Пинзеник не витримав і першого випробування парляментською трибуною. Заявивши у своїй доповіді, що макроекономічний підхід відірваний від життя і в основі будь-яких економічних програм мають бути мікроекономічні заходи.

Думаю все ж, що ця теза не випливає із справжніх переконань віцепрем'єра з питань економіки, бо певен, що його кваліфікація не допускає можливости розриву цих двох взаємозалежних механізмів. Тим більше що його практична діяльність дає підстави для вищесказаного.

Юрій Р. Рибак

АКУЛИ І ... ЛЮДИНА

Модерну людину вважають як „гомо сапієнс", себто розумну істоту, яка вміє жити в оточенні та змінами в плянуванні використовувати довкілля для своєї вигоди та користи. Це не є односторонній процес, бо людина у своїй дії і спостереженнях реагує на зовнішній вплив і часто присвоює собі чи пак адоптує прикмети поведінки живучих довкруги неї істот... Згадаймо хоча б лева. Він став символом краси і сили; його грімкий рев підкреслює силу і королівську повагу. Може тому у фольклорі і казках звуть його королем звірів, а різьбарі увіковічнюють у скульптурі. Народи приймають його як свою символіку, міста прибирають його ім'я, ним називають новонароджених... Словом, образ лева оповитий серпанком авреолі, забуваючи, що це кровожадний хижак, який нищить інших звірів і загрожує людині!

Чому ж це так?.. Чому саме лев втішається одностороннім насвітленням позитивів, чого не дістає, після 400 мільйонів років еволюції, головний хижак океану — акула? У пошуку корму акула пливе у споконвічному русі, як незаперечна володарка підморських джунґлів. А її репутація агресивности викликає загальний страх і психологічний ефект у людей, що жадні любуватися купіллю у приманливих морських хвилях...

У загальному нараховують коло 350 видів акул, з яких тільки 50 вважаються небезпечними для людей, а спричинене пошкодження не буває серйозним або смертельним. Згідно з поглядом знавців, атаку на людину годі точно передбачити, тому обережність побажана. Опінію недовір'я до поведінки акул можна б відчути у літературі і кіно, коли, скажімо, читати новелю Ернеста Гемінґвея „Старець та море" чи дивитися на кінематографічний випуск „Щоки" (Jaws). Теж можна додуматися, чому слово „акула" перейшло у переносному значенні на людину, яка є шахраєм, здирником, шантажистом чи саркастичний вислів про паґанди „акули Волстріту" для означення характеру капіталістичної системи.

Хоч акули є малесенькою частиною світового рибальського промислу, все таки впливають на реґіональну економіку. Акули бувають від 6 інчів до 40 футів довжини та від однієї унції до 26,000 фунтів ваги; деяке їхнє м'ясо є їстивне, однак дуже мало його споживають американці та канадці. У Великобританії „догфіш" акулу приправляють як „фіш енд чіпс", себто смажена риба та французька картопля. Знову ж м'ясо свіже, вуджене і солоне сушене популярне в Азії. Та найбільший натиск на ловлю акул викликає азіятське запотребування на акулячі плавці для варення... юшки. Залежно від виду, американські рибалки можуть одержати 30 долярів за фунт, а азіятські колеґи — у п'ять разів більше!

І тут наявна економічна послідовність, бо з ростом запотребування зростає постачання і заохота антрепренерам щораз більше розвивати бизнес. Услід за тим появилося на плесі моря багато рибальських суден із спеціялізацією у плавцях. На превеликий жаль, постала ганебна практика, бо відрізували акулам плавці, а відтак „обголених" викидали назад у море, де вони, втративши спромогу нормального плавання, ставали жертвою засуду на голодову загибель... Глибоко занепокоїлись науковці такою безоглядною рибальською практикою, що не лише спричинює, але і приспішує критичний стан зменшення кількости акул, які до речі, дуже повільно ростуть і розмножуються. Виглядає, що без „панування" акули як головного хижака кількість риб у морі може дуже швидко збільшитися. Це може бути початком кінця делікатно збалянсованої морської екологічної системи включно з планктоном, що репрезентує мікроскопічні рослини і тваринні організми, які живуть у воді у злученому стані і пасивно переносяться водою за течією.

У медицині акулячий хрящ вживають як штучну шкіру для жертв попечення, а корнії придатні для заміни людських. Олія акулячої печінки є головною частиною у багатьох мастилах проти гемороїдів. Між іншим, ця олія є популярним

(Закінчення на стор. 3)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Н.Н.

Ансамбль „Веселий Львів" розпочав турне

В суботу, 28-го лютого цього року відбувся перший концерт тури середньоатлантичних стейтів Америки вокально-інструментального ансамблю з України „Веселий Львів" у майже виповненій залі Українського Освітньо-Культурного Центру у Філядельфії.

Концерт відкрив конферансьє Іриней Коваль, вітаючи ансамбль у Філядельфії та бажаючи успіхів під час перебування в Америці. На сцену вийшли члени ансамблю одягнені в ясноблакитні, довгі козацькі жупани і задзвеніла відома пісня Р. Купчинського, „Будь Україно". Чисті, молоді голоси грімко віддали поклін своїй батьківщині і заповнили гордістю душі слухачів, котрі винагородили ансамбль бурхливими оплесками. Далі програма ішла плинним темпом, переплітаючи чудові українські пісні і мелодії дотепними словами провідника ансамблю Зіновія Кметя і першого соліста, Володимира Цімури. Емоції публіки мінялись з кожною піснею, а ансамбль вміло використовував зміни ритму, динаміки, інструментального акомпаньяменту, як також тембру і гармонізації голосів, щоб втримати зацікавлення публіки на високому рівні.

Відспівано ансамблем серію визвольних і стрілецьких пісень, ефективно вживаючи голоси і інструменти — електричний клявішний синтезатор, бас-гітара, саксофон і електрична перкусія, щоб зробити ілюзію багато більшої групи.

Відтак виступив Ігор Костів як соліст в чудовій пісні композитора Володимира Третяка „Дві зіроньки". Його легкий, ліричний тенор захопив публіку цією інтерпретацією всім улюбленої пісні. І. Костів знову змінив настрій, співаючи нову, жваву пісню, знану по цілій Україні, пера провідника ансамблю З. Кметя „Лелека".

Наступні три пісні виконав головний соліст ансамблю В. Цімура. Так як під час турне в 1991 році, Цімура захопив і зачарував слухачів своїм певним, професійним, але ніжним і сконтрольованим тенором. Його сценічна постава приваблювала слухача нюансами голосу і інтерпретації. Відспівав дві нові пісні З. Кметя, „Водо бистра" і „Сильні крила", пісня була присвячена основоположникові теперішньої української естрадної музики, Володимирові Івасюкові. Ансамбль закінчив першу частину програми вже відомою нам піснею З. Кметя, „Всі ми родина".

Після короткої перерви, конферансьє проголосив несподіванку філядельфійській публіці, представляючи позапрограмовий виступ естрадного співака з Києва, заслуженого артиста України, лавреата міжнародних конкурсів Віктора Шпортька. Оповів, що чувши про В. Шпортька від головного редактора „Свободи" Зенона Снилика і прочитавши статтю ред. Ольги Кузьмович в „Свободі", організатори тури відгукнулись на заклик ред. Кузьмович не бути як „манекени" (пісня з репертуару В. Шпортька), і підтримати цього талановитого артиста, дати змогу йому виявити свою творчість в Америці. В остатній хвилині віднайшли артиста і зі згодою ансамблю запросили заспівати кілька пісень на концерті ансамблю. Коротким своїм виступом В. Шпортько полонив серце публіки концерту так, як недавно захопив слухачів в редакції „Свобода". Погодився також виступити на ще кількох концертах ансамблю „Веселий Львів", а в майбутньому він бажає дати свої власні концерти по українських громадах Америки. Радимо слідкувати за його виступами.

Знов зайняв сцену ансамбль „Веселий Львів". Тепер у стилізованих вишитих костюмах, почав другу половину відомою жартівливою піснею З. Кметя, „Лист" у власному виконанні композитора. В пісні запрошує родина стрийка приїхати „на пиво до Львова". Представляючи собою львівську весільну оркестру з передвоєнних років, інструменти перемінились на акордеон, сопілку, клярнет і малий бубон, щоб виявити музичну зрілість інструменталістів Романа Панька і Юрія Антонюка у куплеті веселих польок. Опісля жартівлива народна пісня „Гречаники" дала змогу І. Костіву виявити свій „штучний сопран" а майже меланхолійне передання лемківської пісні „Їдемо" — зачарувало слухачів.

В. Цімура знову очолив ансамбль у наступній серії пісень — „Ніч яка місячна", „O Solo Mio" в італійській мові, „Memory" з бродвейської музичної постановки „Cats" в англійській мові та в улюбленому „Владико Неба і Землі" Гулака-Артемовського. В цій серії представив Цімура свою клясичну підставу і навчання. Концерт закінчив цілий ансамбль патріотичною піснею З. Кметя, „Живи Україно" і повстанським маршем „За Україну".

Довго після концерту публіка не розходилася, бажа-

(Закінчення на стор. 3)

Роман Савицький, мол.

ЗАГУБЛЕНИЙ ШЕДЕВР

(у 30-ліття смерти В. Барвінського)

I

Твір, про який буде мова — це одночастинний Концерт ф-моль для фортепіяну й симфонічної оркестри-витвір видатного львівського композитора й пяніста Василя Барвінського. Прем'єра цього шедевру відбулася 5-го березня 1939 року в залі „Атлантік" у Львові на шевченківському концерті у 125-ліття народин поета. Виконавцями у прем'єрі були: пяніст Роман Савицький — соліст, Микола Колесса — диригент і Львівська симфонічна оркестра.

• • •

До написання цієї розвідки спонукали мене запити із різних сторін чи мій тато мав у своїй бібліотеці в Америці ноти Фортепіянового концерту ф-моль В. Барвінського, що його часто виконував перед Другою світовою війною.

Відповідь — заперечна. Батько мав ноти Концерту ф-моль Барвінського перед прем'єрою твору, але вивчивши твір напам'ять (що легко йому приходило), вірогідно віддав ноти композиторові. Це був правдоподібно т. зв. „клявір", — тобто ноти фортепіянової партії фортепіянового витягу партій оркестри. Диригент Микола Колесса, на прем'єрі мав партитуру диригента, яка включала всі інструменти оркестри враз із фортепіяновою партією. Про існування інших ще примірників, відписів, чи т. зв. каліграфічних чистописів, ми не знаємо.

Історія музики знає кілька припадків, коли пропадають ранні фортепіянні концерти українських композиторів. От, наприклад перші, ще студентські, концерти Левка Ревуцького чи Зіновія Лиська. Їхні твори зникли із музичного горизонту без вісти.

Проте коли пропадає концерт зрілого композитора-корифея, концерт, якого виконують біля 20 разів у Львові, Станиславові, Києві, Дніпропетровську, Дніпроджержинську, теж у радіо, під диригентурою аж трьох музик, тобто Миколи Колесси, Льва Туркевича та Ісаака Паїна (все у 1939—40 рр.), то такої втрати здається у нас ще не було. А все таки трапилось...

• • •

Музикознавець Василь Витвицький, близький співробітник В. Барвінського, писав в 1988 році: „...Улюбленими і — можна сказати — найбільше інтимними ділянками В. Барвінського — композитора, були фортепіянова музика і камерна. Чимале значення мав факт, що під час своїх студій у Львові, а згодом у Празі, Барвінський крім композиторських студій спрямовувався на кар'єру піяніста-концертанта. Його сучасник і близький співробітник композитор Станислав Людкевич писав у 1938 році: „Фортепіян, цей найінтеліґентніший повірник новітньої музики від часів Шумана і Шопена, став для В. Барвінського тим знаряддям, за допомогою якого він найлегше висловлювався, в якому найкраще виявлялася творча думка і сила його таланту, тією стихією, в якій його поетичний лет почував себе так природно, як пташка у повітрі, чи риба у морі".

А все таки Концерт ф-моль В. Барвінського творився дуже довго. Двадцять літ! Початий 1917 року, твір назрівав аж до року 1937 і в наступному 1938 році був інструментований, тобто розписаний на всі партії симфонічної оркестри.

У яких умовинах довелось композиторові працювати? Чому праця тривала так довго? Про це читаємо у спогадах музикознавця В. Витвицького (див. його „Василь Барвінський у моїх спогадах", у журналі „Сучасність" ч. 11, 1965, ст. 12—13): „Хто стояв близько Барвінського, мав нагоду бути свідком, як різні і складні функції доводилося йому виконувати. Він же був обтяжений повним складом учнів у фортепіяновій клясі і в відділі теоретичних предметів. Немало часу йшло на обов'язки директора школи. Без Барвінського не обходився ні один концерт, услід за яким ішли рецензентські обов'язки в газеті „Новий час". До того доходили всякі громадські справи, участь в комітетах, допомога в організації імпрез тощо. Близькою для нього самого була праця в Союзі українських професійних музик.

„Крім цього, була ще одна роля в Барвінського: опікуна над потребуючими. Хто з учнів мав які труднощі сам чи в родині, ішов до нього за порадою чи допомогою і звичайно її одержував. При такому способі життя його дні були виповнені від ранку до пізньої ночі. У цьому й була, сказати б, 'Ахіллова п'ята' у нашому відношенні до Барвінського, місце, яке ранило і його і нас. Проходили роки, десятиліття, а найбільш суттєва і найцінніша з-поміж усіх ділянок, в яких він виявлявся, тобто композиторська праця, постійно відсувалася на дальший плян. Ми це гостро відчували і не раз вели між собою розмови. Були, правда, короткі, періоди, коли в Барвінського композиторська праця ставала на передньому пляні. Але це були здебільшого менші речі, чи то хорові обробки для співаника „Червона Калина", чи твори педагогічного репертуару, зате більші полотна появлялися з-під його руки рідко, та й то коштом нічних годин...

Продовження буде.

АМЕРИКАНСЬКІ ФІЗИКИ ДОПОМАГАЮТЬ МОЛОДИМ НАУКОВЦЯМ УКРАЇНИ

У грудні минулого року у великій фізичній авдиторії фізичного факультету Київського Університету ім. Тараса Шевченка офіційний представник Американського фізичного товариства (АФТ) д-р Юрій Ґамота оголосив список першої групи молодих фізиків України, які отримали стипендії-ґренти Американського фізичного товариства та вручив їм відповіді документи.

Були висвітлені питання співробітництва АФТ та Українського Фізичного Товариства (УФТ) щодо спільних програм підтримки фізиків та фізичних досліджень в Україні.

В церемонії взяли участь президент УФТ віцепрезидент АН України академік В. Бар'яхтар та голова бюра Координаційної ради УФТ О. Слободянюк, голова Київського Фізичного Товариства академік О. Ситенко, віцепрезидент асоціяції фізичних товариств азіятських країн Тихоокеанського басейну професор фізики університету Кейо (Японія) Мічіжі Конума, голова державного комітету з питань науки і технології і член-кореспондент АН України С. Рябченко, перший проректор Київського Університету (КУ) проф. О. Третяк, проректор з наукової праці і член-кореспондент В. Макара, декан фізичного факультету КУ проф. Л. Булавін, виконуючий обов'язки прес-аташе амбасади ЗСА Ярослав Біґун, члени бюра УФТ та члени експертної комісії УФТ „ґрентів", члени УФТ з різних науково-дослідних та вищих учбових закладів Києва, викладачі, співробітники, студенти, Київського Університету і представники засобів масової інформації.

В короткому слові д-р Ю Ґамота висловив своє задоволення тим, що має можливість особисто привітати молодих українських фізиків, що отримали стипендії в стінах Київського Університету. Така подія була б майже неможлива лише кілька років тому і стала можливою після здобуття Україною державної незалежности. Але незалежну Україну ще мало знають в світі як країну з неабияким науково-технічним потенціялом, хоча внесок України в науку колишнього СССР був значним. На протязі багатьох років майже всі наукові зв'язки з закордоном здійснювались через центр і навіть до цього часу вчених з Харкова або Києва сприймають на Заході іноді, як вчених з Росії. А про Львів ніхто навіть не чув, бо місто було закрите. Він нагадав, що такі всесвітньо відомі фізики як Боголюбов, Ландау, Курчатов починали свою наукову діяльність в Україні. Під час своїх двох попередніх відвідин України д-р Ґамота побував у ряді науково-дослідних установ, вищих учбових закладів та підприємств оборонного комплексу і пересвідчився в тому, що по багатьох позиціях наука і технологія в Україні відповідають світовому рівневі. Американське фізичне товариство започаткувало ряд програм для допомоги фізикам країн, що утворились на території колишнього СССР в умовах кризи. Для того створено спеціяльний комітет, членом якого є д-р Ґамота, який взяв на себе встановлення зв'язків з фізиками України через УФТ. В даний час в різних стадіях виконання є три програми допомоги фізикам України, у яких співпрацюють АФТ та УФТ: програма надання „ґрентів" фізикам України, програма підтримки бібліотечних фондів та програма створення мережі електронічної пошти.

Мета програми надання „ґрентів" АФТ фізикам України в найближчому часі полягає на підтримці колеґ-фізиків в Україні в кризовий період, а в довгосяжній перспективі — в створенні умов для взаємовигідного співробітництва між американськими та українськими фізиками. Негайна підтримка необхідна для того, щоб здібні фізики не покинули фізику під тиском економічних обставин та в умовинах падіння зацікавлення до наукових досліджень, особливо фундаментальних, з боку держави та суспільства в цілому. Це стосується в першу чергу молодих людей, які змушені шукати інших засобів існування, наприклад, йти до бизнесу, і напевно не повернуться до фізики навіть після переборення кризи. Існує також дійсна загроза руйнування наукових шкіл і розпаду ефективно працюючих наукових груп, що мало б негативні і фактично незворотні наслідки як для України, так і для світового фізичного співтовариства. АФТ утворило спеціяльний фонд, в якому акумулюються фонди від членських та добродійних внесків членів АФТ, а також отримані від інших організацій: фундації Сороса. Національного наукового фонду тощо. В даний час вже зібрано 120,000 дол., на які можуть розраховувати українські фізики. Американські приватні фонди та державні організації надають фонди неурядовій професійній організації — Американському фізичному товариству, яка організує надання допомоги конкретним дослідникам та дослідницьким групам в Україні також через неурядову професійну громадську організацію — Українське фізичне товариство. За домовленням між АФТ та УФТ влітку було оголошено конкурс на здобуття „ґрентів" молодими фізиками (віком до 33 років), а пізніше, у міру надходження фондів до вищезгаданого спеціяльного фонду, вікові обмеження було знято. Сьогодні оголошено прізвища перших 24 молодих фізиків, для підтримки праці яких над індивідуальними проєктами чи в складі групи молодих вчених, виділяється по 500 дол. Ці гроші можуть бути видані на наукові відрядження, наукову літературу, програмове забезпечення, матеріяли і компоненти, а також на оплату праці. Ясно, що цих грошей недостатньо для придбання апаратури та далеких і тривалих відряджень, але ці перші датки треба розглядати як тимчасову допомогу. Є принципове домовлення з рядом фундацій, зокрема з Дж. Соросом, про поширення фінансової підтримки фізичних досліджень в Україні, з тим щоб поступово переходити до праці над спільними проєктами. Рішення про надання перших „ґрентів" прийнято на підставі висновків експертів АФТ. Надалі „ґренти" будуть за рекомендаціями спеціяльної експертної комісії УФТ, а експерти АФТ будуть здійснювати лише вибіркову експертизу. Всю працю у розповсюдженні інформацій про „ґренти" АФТ серед фізиків України взяло на себе УФТ. Допомогу обіцяв голова Державного комітету з питань науки і технології С. Рябченко.

Програма підтримки бібліотечних фондів виникла в зв'язку з припиненням передплати бібліотеками України основних закордонних фізичних журналів із-за браку валюти. Вона передбачає безкоштовну передачу фізикам України 45 річних комплектів шістьох фізичних журналів, що видаються АФТ, серед них повні комплекти відомого журналу „Physical Review". 12 річних комплектів журналу „Physical Review Letters" уже розповсюджено по бібліотеках університетів та фізичних установ Києва, Харкова, Львова, Донецького, Дніпропетровського, Одеси, Ужгорода, Чернівців.

Програма створення мережі електронічної пошти має за мету поліпшення обміну інформацією як серед фізиків України, так і з фізичними установами, бібліотеками та банками інформації за кордоном. Д-р Ґамота відзначив, що без існуючого налагодженого зв'язку електронічною поштою між АФТ та УФТ співробітництво було б практично неможливе. Ця програма знаходиться в стадії пошуку джерел фінансування. Львівські фізики з допомогою АФТ вже отримали фонди від американських фундацій на поліпшення електронічної пошти.

Д-р Ґамота говорив також про співробітницю між АФТ та УФТ щодо проведення в червні 1993 року в Києві школи-семінара „Оптика конденсованого стану" для молодих фізиків країн Східньої Европи з запрошенням для читання лекцій провідних вчених з Америки, Европи та Азії. Представники АФТ також мають намір взяти участь в міжнародній конференції „Фізика в Україні" в 1993 році.

Д-р Ґамота подав список першої групи молодих фізиків України, які отримали „ґренти" Американського фізичного товариства. Серед них є юнаки та дівчата з Києва, Харкова та Донецького. Присутніми на церемонії киянам-переможцям конкурсу було вручено листи від АФТ про призначення „ґрентів". Серед них є О. Верхоглядова та Ю. Прилуцький з фізичного факультету КУ. Віктор Флока з Інституту Металофізики АНУ отримав такий документ на два дні раніше, на місці праці під час відвідання інституту д-ром Ґамотою.

Д-р Ґамота привітав переможців і побажав їм успіхів. Раніше він був в Харкові і передав документи В. Юркевичеві.

Президент УФТ В. Бар'яхтар високо оцінив співробітництво між АФТ та УФТ, початом якому офіційно було покладено в травні 1992 року угодою про взаємні привілеї АФТ та УФТ. Він висловив поряку американським колеґам за допомогу і звернув увагу на те, що надання „ґрентів" АФТ молодим фізикам означає не тільки матеріяльну підтримку, а й піднімає престиж фізики як сфери діяльности в очах молоді.

С. Рябченко висловився за поширення контактів між вченими ЗСА і України, в тому числі й по лінії неурядових громадських організацій. Конкретним прикладом ефективності таких контактів є співробітництво між УФТ та АФТ.

Проф. Мічіжі Конума висловив захоплення ініціятивою АФТ і підкреслив, що зникнення внеску фізики України в світову науку було б великою втратою, беручи до уваги високий рівень фізичних дослідів в Україні. Він сказав, що сподівається на швидке встановлення контактів між УФТ та Японським фізичним товариством і розвиток співробітництва між ними.

Проф. О. Третяк привітав переможців конкурсу і сказав, що для університету є велика честь, що ця церемонія відбувається в його стінах і що серед переможців є співробітники університету, а також багато його випускників.

Олена Гомонай з Інституту Металофізики АНУ в імені переможців конкурсу, подякувала за підтримку і висловила певність, що праці будуть виконані на високому рівні.

Акули і...

(Закінчення зі стор. 2)

сирівцем для недорогого способу виробництва вітаміни „А", брак якої у людському організмі викликає „курячу" сліпоту, загальну вражливість на інфекцію та деґенерацію шарів клітин на поверхні тіла. І може вже недовго чекати на те, коли публічна опінія змінить свій погляд на акулу як тільки хижака. Нині науковці вивчають велику відпорність акул проти недуги рака та їхню відроджуючу силу, що дозволяє швидке загоювання ран.

У практичному застосуванні шкіра з акул дуже тривка, однак низька продуктивність рибного промислу і високі кошти виробництва обмежують комерцію тільки до найбагатших, що купують для розкоші.

Із соціяльно-економічного аспекту акули треба вважати теж позитивним явищем, бо вони контролюють складне екологічне середовище моря, дають людям їду, заробіток і середники лікування.

• • •

У минулорічному грудневому виданні журналу „Нешенел Джіоґрафік" появилася стаття про найбільших у світі кит-акул (Whale Sharks). Автор Юджін Клерк згадує теж відомого японського науковця рибальства Токіґару Абе. Він розповідав, що зустріч в морі з кит-акулою може принести „золоте щастя" рибалкам, бо це вказує на місце, де вода багата на планктон. А де є планктон — там є багатство риби, а головно побажана „туна". По суті японці проти того, щоб вбивати акулу, яка щаслива їм на руку і її вважають... божеством.

Ансамбль...

(Закінчення зі стор. 2)

ючи стрінутись з такими щирими і талановитими братами з рідного краю. Підписи касеток, які були на продаж, питання, запрошення і ґратуляції не мали кінця, і здавалось що з приємністю і духовним задоволенням повертались слухачі додому.

Це тільки початок тури ансамблю „Веселий Львів" під заголовком „Сини України", бо вже у п'ятницю 5-го березня повториться цей концерт в Гемпстеді, а тоді в Бавнд Бруку, Виппані, Пассейку, Бронксі — почерез стейти Ню Йорк, Ню Джерзі і Конектикат.

МІНІСТЕРСТВО ЗАКОРДОННИХ справ Ірану оприлюднило заяву, що містить рішучу вимогу скасувати міжнародне ембарго на доставу зброї для Боснії. Іран закликає світову спільноту застосувати ефективні заходи, щоб „припинити винищення слов'ян-мусулман Боснії і Герцеговини. Водночас іранські власті відкинули твердження західньої преси, нібито Теґран таємно передає зброю для боснійських мусулман.

РУМУНСЬКИЙ УРЯД відкинув як безпідставні повідомлення преси про те, що на території Румунії вишколюються терористи, які мають своїм завданням організувати державний переворот в Молдові. „Ці повідомлення є вигадані і спрямовані на те, щоб зіпсувати стосунки Румунії не тільки з Молдовою, але й з Росією, Україною та іншими державами", — говориться в урядовій заяві. Однак разом з тим є там і така дивна фраза: „Якщо бази підготови антитерористів і будуть надані в розпорядження певним громадянам Молдови, то це станеться у висліді угоди між компетентними органами двох країн".

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу ТРОЙ/ОЛБАНІ

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в суботу, 20-го березня 1993 р., о год. 3-ій по пол. в домі Українського Клюбу

402 25th Street, WATERVLIET, N.Y.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати, та по два делеґати наступних Відділів:

13, 57, 88, 150, 191, 266, 476, 477

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правосильности зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Слово гол. касира УНС ОЛЕКСАНДРА Ю. БЛАГІТКИ
9. Плян праці на біжучий рік
10. Внески і запити
11. Закриття Загальних Зборів

У нарадах візьмуть участь:

Олександер Ю. Благітка, гол. касир УНС

Володимир Квас, головний радний УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Павло Шевчук, голова

Володимир Літинський, секр. ВолодимирВаршона, касир

ТОВАРИСТВО КООРДИНАЦІЙНОЇ ДОПОМОГИ ПОТРЕБАМ УКРАЇНИ в ЙОНКЕРСІ, Н. Й.

Додатковий список пожертв на переведення РЕФЕРЕНДУМУ в УКРАЇНІ:

Перший був поміщений у „Свободі", вівторок, 23-го лютого 1993 р.

Федеральна Кредитова Кооператива СУМА — 7,000.00 до ЦУКА, до Координаційного Комітету Допомоги Україні (ЗСА)

по 1000 дол. — Петро й Анна Вариха вплатили другу тисячу, Петро і Ярослава Камінські;

500 дол. — Роман і Анна Боднар;

300 дол. — Павло Капітула;

250 дол. — Павло Вовчак;

130 дол. — Семен і Гелена Гаврильчак;

по 100 дол. — Андрій Пехович, Дмитро й Анна Кутцяк;

25 дол. — Теодор Салій.

Фундація Піддержки Дипломатичних Представництв України

запрошує громадянство на

ПОКАЗ СУЧАСНОЇ МОДИ

ЖІНОЧИХ ОДЯГІВ

якиЙ запропонувала і виконала

модельєр **ЄВГЕНІЯ ТРІСКА**

Моделі презентують: *Лада Лисняк, Уляна Кекіш, Лариса Крупа, Олена Новицька, Валя Харенко, Калина Чолган*

В музичній частині імпрези виступлять **Оксана Кровицька** - сопрано, **Калина Чолган** - меццосопрано, **Лариса Крупа і Юрій Харенко** - дует.

Програму веде **Лариса Лисняк**

Буфет в заряді членок **Українського Інституту Америки при 2 іст 79-та вул.,** Ню Йорк

Імпреза відбудеться

в неділю, 14-го березня 1993 року о год. 3-ій по пол. і 7-ій веч.

Вступ 20 дол., а молодь 10 дол.

УВЕСЬ ДОХІД З ІМПРЕЗИ ПРИЗНАЧЕНИЙ НА АМБАСАДИ УКРАЇНИ.

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

UKRAINIAN FREE UNIVERSITY FOUNDATION, INC.

P.O. Box 1028, New York, N.Y. 10276

ВШАНОВУЮЧИ СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ

померлих дорогих осіб пожертвували на українську науку, стипендії, українські студії в УВУ слідуючі жертводавці:

Порайко, Осип і Стефанія в св. п. Олени Пеленської на стипендії для студентів з України (поправка з попереднього оголошення)	$1,000.00
Бакалець, Марія в св. п. мужа інж. Володимира і сина Романа на ПСФ	500.00
Савчак, Мирослава в св. п. мужа д-ра Володимира на ПСФ	500.00
Темницький, Орест і Дарія в св. п. батька інж. Володимира і брата Романа Бакальця на ПСФ	500.00
мґр Савчук, Марта в св. п. мужа д-ра Константина на ПСФ	250.00
д-р Темницький, Юрій і Софія в св. п. інж. Володимира Бакальця на ПСФ	200.00
Василь і Ірена Іванчишин в св. п. сина Романа	200.00
Політило, Анна в св. п. мужа д-ра Юліяна	200.00
Грабець, Роман і Марія в св. п. брата о. Володимира Грабця (поправка з попереднього оголошення)	100.00
Дзядів, Ольга в св. п. мужа Романа, д-ра медицини	100.00
Каплиста, Марія в св. п. мужа проф. інж. Макара	100.00
Кобилецька, Стефанія в св. п. мужа мґра Володимира	100.00
мґр Когут, Тарас в св. п. батьків Михайла і Софії	100.00
Політило, Анна в св. п. д-ра Івана Шеменця, що відійшов у вічність в Україні	100.00
Поритко, Оксана в св. п. мужа Івана	100.00
Похиба, Франк в св. п. д-ра Юрія Кишакевича на ПСФ	100.00
д-р Фішер-Слиж, Марія в св. п. мужа д-ра Рудольфа	100.00
Бучми, Евген і Елвіа в св. п. д-ра Романа Сухого	55.00
Білевич, Анна в св. п. мужа Миколи	50.00
Ільницька, Ірена в св. п. д-ра Юрія Кишикевича на ПСФ	50.00
Івасиків, Олександра в св. п. д-ра Юря Кишакевича на ПСФ	50.00
Папіж, Олена в св. п. мужа Василя	50.00
Тодд, Гемптон і Марґарета в св. п. д-ра Юрія Кишакевича (поправка з попереднього оголошення)	50.00

БОЖЕСТВЕННІ ЛІТУРГІЇ І ПАНАХИДИ за померлих членів Фундації, та осіб у світлу пам'ять котрих родина чи друзі зложили пожертви на Фундацію УВУ — відправляються кожного року в останню неділю січня в українських церквах у всіх країнах нашого поселення.

ПРОСИМО слідкувати за нашими оголошеннями.

ДЯКУЄМО всім жертводавцям і клонимо наші голови перед пам'яттю покійних. Нехай ласкавий Господь дасть їм вічний спокій, а світла пам'ять про них залишиться вічна серед нашої спільноти.

УПРАВА ФУНДАЦІЇ УВУ

ПОДЯКА

З волі Господа Бога відійшов від нас дня 26-го вересня 1992 року наш найдорожчий

МУЖ, ТАТО І ДІДО

бл. п.

ЯКІВ БІЛИК

народжений 19-го квітня 1922 р. в селі Стегниківці, р-н Тернопільський, Україна.

Похорон відбувся дня 30-го вересня 1992 р. в українському католицькому соборі свв. Володимира й Ольги, і тіло покійного поховано на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаґо, Іллиной.

Цією дорогою висловлюємо сердечну подяку о. Панчукові, о. Двулітові, о. Івахові, та о. Шиґалі за похоронні відправи. Щиро дякуємо представникам братства св. архистратига Михаїла, за їхню присутність з хоругвою і співчутливі слова голови братства Кульчицького, 8-му відділові ООЧСУ за квіти, всім, що віддали покійному останню прислугу їхньою присутністю у похоронних відправах, та за щедрі пожертви на заупокійні Служби Божі й інші добродійні цілі.

Велике спасибі всім, що в цьому болючому часі зложили нам співчуття особисто, телефонічно, чи листовно. Хай Господь Бог всіх винагородить, хто облегшив наше горе своїми теплими та співчутливими словами. В нашому горю ми не були в силі запам'ятати всіх тих, які причинилися до звеличання похорону. Якщо ми когось не згадали в подяці, просимо вибачення. Нехай Всевишній всіх сторицею поблагословить.

У глибокому смутку:

дружина — МАРІЯ БІЛИК
діти — ОРИСЯ, БОГДАН, ДАРІЯ, ІГОР І ТАРАС зі своїми родинами
в Україні —
сестра — МАРІЯ
та брати — ВОЛОДИМИР І ВАСИЛЬ з родинами

Фундація Українського Вільного Університету

ділиться сумною вісткою з членами Фундації УВУ, професорами і студентами та українською громадою, що 26-го січня 1993 р. упокоївся в Бозі добродій Фундації Українського Вільного Університету

бл. п.

ЄВГЕН ЛУЦЬКИЙ

ПОХОРОНИ відбулися 30-го січня 1993 р. на цвинтарі Gate of Heaven, Mt. Pleasant, N.Y.

Опечаленій родині покійного складає найглибші вислови щирого співчуття

Управа Фундації УВУ

УКРАЇНА МУСИТЬ МАТИ СВОЇ АМБАСАДИ ВЖЕ! ДОПОМОЖІМО ЩЕДРИМИ ПОЖЕРТВАМИ

Фундація Піддержки Дипломатичних Представництв України

просить

висилати чеки на Фонд Українських Амбасад до існуючих вже льокальних громадських Комітетів, або до бюра головного скарбника на нижчеподану адресу:

Foundation in Support of Diplomatic Missions of Ukraine, Inc.
209 B Grand Ave.
Rutherford, N. J. 07070

Tel.: (201) 939-6305. Чеки виписувати: „Ukrainian Embassy Fund". Fax: (201) 939-6305

В Ню Йорку до кредитівки „Самопоміч" при Другій Авеню під контом ч: 17861-00.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

проголошує

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ

НА АКАДЕМІЧНИЙ РІК 1993/94

Згідно з рішенням Стипендійної Комісії у червні 1988 року

а) Стипендії будуть признані тільки для UNDERGRADUATE СТУДЕНТІВ визнаних каледжів та університетів (які студіюють для одержання свого першого ступеня бакалявра) і для ҐРАДУАНТІВ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ, які будуть прийняті до каледжу чи університету в часі виплати стипендії. Студенти зі закінченим ступенем бакалявра не можуть складати подання.

б) Студент-аплікант мусить бути АКТИВНИМ ЧЛЕНОМ УНСОЮЗУ (платить вкладку) принайменше ДВА РОКИ при кінці березня того року в якому вносить своє подання на стипендію.

Основи признання стипендій:

1. фінансова потреба
2. предмет студій
3. студійні досягнення
4. активність в українському громадському, а зокрема студентському житті

До Канцелярії УНСоюзу треба прислати НЕ ПІЗНІШЕ ЯК:
31-го березня 1993 р. — виповнений, підписаний і датований ФОРМУЛЯР
1-го травня 1993 р. — всі вимінені ДОКУМЕНТИ і ФОТОЗНІМКИ.

Прохання про стипендію на 1993/94 рік треба складати тільки на нових формулярах, які можна отримати пишучи на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Загальні збори Приятелів Руху північного Ню Джерзі

В січні ц. р. в Нюарку відбулися загальні збори товариства Приятелів Руху північного Ню Джерзі.

Два роки тому з ініціятиви інж. Івана Хамуляка скликано установчі збори, в яких взяли участь громадяни Нюарку і околиці з метою створення товариства допомоги Україні. Прийнято назву Приятелі Руху (в тому часі ще популярної і активної громадської організації), а головою обрано проф. Романа Андрушківа. Під його керівництвом та завдяки іншим членам управи, що включилися до праці, виготовлено напрямні діяльности. З багатьох різних ділянок допомоги Україні та їх пріоритетів, товариство зосередило свою працю в двох галузях: допомога студентам та видавництво книжок (зокрема з історії України).

Голова Р. Андрушків звернув увагу на особливу обставину, що американські університети дають можливість зарубіжним студентам продовжувати студії (т. зв. аспірантуру) для поглиблення своєї професії і здобуття наукового звання. Для таких студентів призначуються стипендії, а також є можливість заробітку за аспірантуру. Серед великої кількости таких студентів, через брак інформації та матеріяльних засобів, українців немає. Для того, щоб бути прийнятим в американський університет, потрібно здати приписані іспити з англійської мови (Toefl i Gre). Тому потрібна співпраця з українськими університетами і забезпечити їх необхідними для іспитів матеріялами, підручниками, касетами тощо. Проф. Р. Андрушків увійшов в контакт з університетами в різних місцевостях України, спочатку кореспонденційно, а опісля особисто під час одномісячного перебування на Україні минулого літа. Професори і студенти прийняли його інформації та допомогу Приятелів Руху дуже прихильно, з ентузіязмом. І вже минулої осени чотири студенти були прийняті в університети ЗСА на відділи журналістики, міжнародного права і технічних наук. Їх стипендії, отримані від університету, треба було доповнити з фондів товариства Приятелів Руху, а деяким покрити й кошти подорожі.

Про все це присутні на загальних зборах довідалися з докладних звітів голови, скарбника, секретаря, імпрезового та організаційного референтів й інших членів управи.

Усі звітодавці підкреслювали прихильну оцінку діяльности товариства місцевим громадянством, виявом чого є моральна і матеріяльна підтримка та довір'я до членів управи.

У звітовому періоді відбулося 28 зустрічей (більше однієї кожного місяця) і доповідей гостей з України (депутати Верховної Ради, професори, поети, письменники, дипломати), два концерти (хор „Євшан" і солісти Львівської опери), соборний Молебень з нагоди проголошення самостійности України. З признанням і подякою треба ствердити, що як жертвенність громадянства Нюарку і околиці, так і дохід з імпрез та продажі печива в залі УКЦеркви св. Івана Хрестителя в Нюарку принесли значний дохід: 69,746.53 дол. з цієї суми видано на матеріяли для вступних іспитів (Toefl i Gre) та стипендії студентам 22,689.42 дол. А на потреби референдуму за посередництвом Координаційного комітету допомоги Україні передано 10,051 дол. Гостям з України за концерти та на видання „Історії України" проф. Тараса Гунчака виплачено суму 11,978.15 дол. На різні пожертви і дотації (хор „Журавлі" в Польщі) та журнали видано 6,118.98 дол. Усі ті видатки обійшлися товариству з мінімальними адміністративними коштами — 2,568.04 дол. (в цю суму включені видатки на оголошення в пресі — 988 дол.

Після запитів і дискусії Мирон Возняк склав звіт Контрольної комісії, яка в складі Романа Галібея, Дам'яна Кордуби і Мирона Возняка провела докладну перевірку діловодства, і з признанням за працю рекомендував уділити абсолюторію уступаючим членам управи. Присутні одноголосно підтвердили подану рекомендацію.

Голова номінаційної комісії Мирослав Яворський запропонував до нової управи Приятелів Руху таких громадян: Романа Андрушківа (голова), Романа Ричка, Анатоля Кулика, Мирослава Яворського, Володимира Могучого (заступники голови), Ліду Крамарчук (секретар), Романа Леська (скарбник), Володимира Величковського (фінансовий секретар), Осипа Голинського (імпрезовий референт), Івана Хамуляка (організаційний і пресовий референт). До окремих комісій ввійшли: Наталія Возняк, Петро Буняк, Євген Федоренко, Осипа Яворська, Любомира Ричок, Світлана Андрушків, Володимир Кікта, Роман Воронка, Тарас Гунчак, Мирон Возняк, Ігор Зелик, Григорій Кузьма, Роман Пиндус, а до контрольної комісії запропоновано Дам'яна Кордубу, Всеволода Луцкевича, Ярослава Ткача. Через аклямацію усі кандидати до управ товариства Приятелів Руху були прийняті.

В точці „Плян праці на майбутнє" рішено продовжувати актуальну діяльність: допомога студентам (аспірантам) і видавання потрібних нині книжок.

Загальні збори товариства Приятелів Руху та зміст поданих звітів з його діяльности — це підсумок праці і зусиль окремих членів управи — ентузіястів, які бажають хоча б в мінімальній мірі допомогти Україні. Усі вони працювали добровільно і без винагороди, в переконанні і свідомості, що їх діяльність потрібна і корисна в сьогоднішньому становленні української держави. Очевидні успіхи товариства треба завдячувати демократичній ідеї, яка об'єднувала членів управи, без огляду на їх віровизнання чи політичні переконання. Провідною і цементуючою настановою була солідарність і пошанування дум кожного, толерантність і бажання реалізувати наміchi плянн праці.

Після зборів присутні продовжували товариську гутірку при каві і перекусці. В їх висловах можна було запримітити вдоволення і гордість за те, що довелося дочекати тих вимріяних днів, коли Україна стала самостійною державою.

Р. Р.

Річні збори осередку ім. св. Андрія в Норт Порт

27-го січня ц. р. відбулися Загальні збори Українського Релігійного Культурного Осередку ім. св. Андрія. Як і завжди, зібралося багато наших членів, прихильників та гостей, щоб побачити і почути, як проходить життя і праця в цьому унікальному українському центрі, де зібралися люди різних віровизнань, політичних приналежностей чи територіяльних походжень, але всі під одним знаменом пенсійного віку, який їх поєднав і унапрямив на дальшу дорогу життя.

Минуло вже 18 років від часу, коли тут, в західній частині Фльориди, в Норт Порті, група українських піонерів з Америки й Канади, яку очолили Володимир і Павлина Різники з Ню Йорку і покійний вже сенатор Павло Юзик і його дружина Марія з Канади, заклали перші цеголки для спільного і великого діла, основуючи тут Осередок ім. св. ап. Андрія, що від десятка родин розрісся сьогодні у велику і заможну українську громаду.

Українці пенсійного віку прибувають сюди майже кожного дня зі всіх стейтів Америки, а також Канади й Европи, щоб поселитися тут, де не лише гарно й тепло, але щоб бути разом в одній українській соборній та сконсолідованій громаді. Це гарне почуття та сатисфакція віддзеркалюється також серед наших гостей з України, які тут постійно нас відвідують, інформують, а також вчаться, що можна жити спільно й об'єднано, коли для того існує добра ідея та потреба.

Наші річні Загальні збори, якими провадила ділова Президія — інж. Ярослав Гаврих (Лондон, Англія), як голова, Ярослава Зелез (Рочестер, Н. Й.), заступник і Марія Кавальська (Торонто, Канада), секретар, в якійсь мірі віддзеркаювали наше „світове тут походження", а при тому співпрацю та дружність. Минулорічна управа осередку, яку очолював Микола Андрушко з Канади, склали вичерпні звіти зі своєї діяльности, які були насичені проведеною великою діяльністю, жертвенністю і доброю фінансово- господарською практикою.

Голова німінаційної комісії д-р Павло Турула запропонував, а загальні збори одноголосно прийняли, новий склад управи осередку на 1993—94 рік.

Головою управи обраний Роман Шраменко; заступниками — Павлина Різник, Іван Тащук і Павло Турула.

Під час дискусії, запитів та нових проєктів вирішено, що осередок буде далі діяти й розвиватися по встановленій основі, об'єднувати всіх українських людей навколо себе, допомагати в державотворенні України, молитись всім разом до одного Бога. Встановлено ще ряд постанов та побажань, які ітимуть в напрямку ще кращого розвитку та діловодства, ніж перед нами.

Отець митрат Т. Форостій провів молитву за дальші успіхи, а голова зборів інж. Я. Гаврих подякував за довір'я і закрив збори.

Для зацікавлених нашим осередком подаємо тут нашу адресу і телефон: Saint Andrew Ukrainian Religious and Cultural Center, 4100 S. Biscayne Dr. , North Port, Fla 34287; tel.: (813) 426-9745.

Лідія Белендюк

ПАМ'ЯТАЮЧИ ПРО НЕДАВНІ клопоти президентської кандидатури на пост генерального прокуратора ЗСА Зові Берд з приводу незаплачених податків домашніх робітників, Конгрес минулого тижня розпочав намагання, щоби цю процедуру улегшити.

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

СТАНІСЛАВА БАЙДА ПОПТИК член УНС Відд. 147-го Т-ва св. Михаїла в Аллентавні, Па. померла 1-го жовтня 1992 року на 79-му році життя. Нар. 1-го листопада 1912 року в Україні. Членом УНС стала 1963 року. Залишила у смутку мужа Василя, синів Олексу і Богдана (в Україні); дочку Надю Гораль з мужем Олександром в Україні, брата Франка , сестру Джіні Дейвіс з мужем Джеком і троє внуків. Похорон відбувся 5-го жовтня 1992 року на цвинтарі св. Марії в Вайтголл, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Дженіс Мілінічик, секр.

ГЕНРІ ПУШКОВ член УНС Відд. 175-го Т-ва ім. св. Миколая в Дітройті, Миш. помер 16-го жовтня 1992 року на 72-му році життя. Нар. 1920 року в Гемтремку, Миш. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Юлію, брата Михайла, швагерку Стефанію Іванчук, племінниці Джоен Кейнд і Клавдію Кефер, шваґрів Нен і Реймонда Калін. Похорон відбувся в „Мавзолею Святого Гробу" в Саутфілд, Миш.

Вічна Йому Пам'ять!

Ярослав Базюк, секр.

ОЛЕНА ЕЛИВ з дому КУЧМА член УНС Відділу 361-го Т-ва Дністер в Ню Йорку, Н.Й. померла 23-го жовтня 1992 року на 83-му році життя. Нар. 1909 року в Україні. Членом УНС стала 1970 року. Залишила у смутку дочку Дарію Леськів з мужем Олександром; синів Володимира з дружиною Орисею, Ростислава з дружиною Михайлиною; сестри Параскевію і Корнелію Кучму; внуків: Уляну Марків з мужем Володимиром, Марка Леськова, Адріяну і Нестора Елив; шваґра Теодозія Елива з родиною і дальшу родину в Україні, в Америці і в Канаді. Похорон відбувся на православному цвинтарі св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Ольга Літепло, секр.

Д-р КОНСТАНТИН КЕБАЛО член УНС Відд. 489 Т-ва „Ізидор Воробкевич" в Ню Йорку, Н.Й. помер 28 червня 1992 року на 88-му році життя. Нар. 6-го вересня 1904 року в Нові Стрілечі, Україна. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку дружину Анну-Мирославу Кебало, синів Ореста та Юрія та дочку Уляну Кебало. Похорон відбувся 1-го липня 1992 року на укр. православному цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Микола Грегорович, секр.

ГЕЛЕН БЕЗПАЛКО член УНС Відд. 42-го Т-ва ім. Т. Шевченка в Пассейку, Н.Дж. померла 2-го вересня 1992 року на 69-му році життя. Нар. в Гемтремку, Миш. Залишила у смутку сестру Анну в Арізоні. Похорон відбувся на цвинтарі св. Миколая в Ґарфілді, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Юліян Котляр, секр.

МИКОЛА КОРІНЧОК член УНС Відд. 305-го в Магоні Ситі, Па. помер 30-го липня 1992 року на 64-му році життя. Нар. 19-го листопада 1927 року в Трентоні, Па. Членом УНС став 1947 року. Залишив у смутку дружину Анну. Похорон відбувся на цвинтарі Рождества Пресв. Богородиці в Камра Тап., Па.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Гентош, секр.

ПЕТРО ЛАБЯК член УНС Відд. 248-го Т-ва ім. Богдана Хмельницького в Котесвилл, Па. помер 9-го вересня 1992 року на 77-му році життя. Нар. 11-го липня 1915 року в Котесвилл, Па. Членом УНС став 1952 року. Залишив у смутку Ольгу Лабяк, Линду МекЕлрі і Елейн Тієрі. Похорон відбувся 12-го вересня 1992 року на цвинтарі св. Агнис і Вест Честер, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Ірена Пасішник, секр.

ПИЛИП ШОТ член УНС Відд. 204-го в Ню Йорку помер 24-го липня 1992-го року на 65-му році життя. Нар. 9-го квітня 1927-го року в повіті Ярослав, Україна. Членом УНС став 1990-го року. Залишив у смутку дружину, чотирьох синів, дві дочки і внуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Духа в Ню Йорку 27-го липня 1992-го року.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ІВАН М.КУЛИЧ член УНС Відд. 170-го в Джерзі Ситі, Н.Дж. помер 2-го липня 1992-го року на 65-му році життя. Нар. в 1928 році в Америці. Членом УНС став 1944 року. Залишив у смутку дружину Антонетту, сина Джона та дочку Мішел. Похорон відбувся 5-го липня 1992 р. на цвинтарі Holy Name в Джерзі Ситі.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Білик, секр.

● РОЗШУКИ ●

Просимо подати вістку про **АНДРІЯ ҐАЛАЦАНА,** по батькові Андрійовича, нар. 1889-90 р. в Київській губернії, Таращанського повіті, Жашківській волості, с. Городище. В 1917 р. виїхав до ЗСА, брат Анастасії Коберник, син Андрія Г. Калиновича. Відомості слати до сестрінка Миколи Коберника, адр.: Україна, Київ - 69 вул. Заломова 2, кв. 119 Ukraine Тел. 277-08-88

Розшукується **МАРІЯ СКУЙБІДА,** по батькові Омелянівна, дівоче пр. Горбач, нар. 1917 р., разом із сином Василем (нар. 1937-38) вивезено до Німеччини в 1942-3 р., після 2-ої війни виїхала з новим чоловіком до Америки. В 1953 р. вже були нар. дочки Христина і Ганна. Відомості слати до внучки, Світлани Веремійченко, адр.: Україна Чернігівська обл. Козепецький р-н м. Остер, вул. Лісового 5 Ukraine

Розшукується **НИК (МИКОЛА) БУТКОВКИЙ І ДЖЕК (ІВАН або ЯКОВ) БУТКОВСЬКИЙ,** можл. нар. в 1930-их р., мешкали в Чикаґо від 1933-6 р. з матір'ю Анною, яка походить з Львівської обл., Радихівського р-ну, с. Хмільно. Відомості слати до тіточного брата, Михайла Солопа, адр.: Україна, Львівська обл. м. Соснівка, вул. Львівська 25 kv. 11, Ukraine

Розшукується **АННА БІНКОВСЬКА САВІВНА,** нар. 1917 р., мешкала довгий час в Джерзі Ситі, в околицях Ґров вул. Відомості слати до доньки її сестри, Пасічняк Марія, по бать. Михайлівна, Україна Івано-Франківська обл. Косівський р-н, с. Вербовець вул. Девдюка 75, Ukraine